

17. listopad na hřebenu Čantoryje

Přišli jsme se po 95 letech poklonit památce vojína Klementa Šťastného. Na místo, kde 11. listopadu 1920 vyhasl jeho mladý život rukou vraha z polské diverzní skupiny. Stali jsme se svědky nepochopitelného barbarství. Lidským zrudám není nic svaté. **Na místě, kde jsme v létě osadili dřevěný kříž s pamětní destičkou, jsme našli jen rozmetanou kamennou mohylku.** Vyrvaný kříž se nám naštěstí povedlo najít nedaleko, pohozený v bukovém lese.

Vše jsme provizorně obnovili a s dojetím zazpívali českou hymnu.

Na turistické chatě Čantoryji ocenil Petr Majer čestným uznáním ČSOL našeho kamaráda Lukáše Majera. Zásadním způsobem pomohl vzniku Památníku legionářů a neúnavně se stará o jeho rozvoj. Blahopřejeme.

V klidu a pokoře jsme přemítali, kam až může vést nenávist k České republice. Vyvrhel (-ové), který je schopen zlikvidovat prostý křesťanský symbol postavený na místě skropeném krví českého vojáka z Bohumína, nepatří do civilizované společnosti.